

Na svatovalentinský večer obsadila berounskou kavárnu Jiná káva pořádně rozmanitá skvadra. Spojujícím článkem všech byla akordeonistka [Romana Sulčíková](#), která tu křtila svůj nedávno vydaný maxisingl

Srdce pro mamuta

. Zároveň ale taky se skupinou

Druga

zavedla diváky do dob dávných staročeských pověstí. A jestliže Druga pozvala na cestu časem, další host zanesl diváky rovnou do vesmíru...

Ale vezměme to pěkně od konce! Koncert završila kapela Druga, která své písničky situuje do období starých českých pověstí a nevyhýbá se ani pohanské mytologii. Stálíci a určitou duší Drugy je kapelník, kytarista a zpěvák Lukáš Vořech Pokorný, kterému při dočasné nepřítomnosti zpěvačky zpoza akordeonu pěvecky vypomáhala Romana Sulčíková. Naopak horkou novinkou a skvělou změnou k lepšímu je zařazení djembe, za které Vořech posadil svého mladšího bratra Martina.

Mytologie is not dead

Hned první písnička, *Pohár a lovcův roh*, míří právě do těchto dávných dob.

K příběhu Ctirada a Šárky z pověsti o Dívčí válce se vrací i píseň *Podvečer v zahradách*, kterou sám Vořech charakterizoval jako „*punkerskou píseň na jeden akord*

“ a znovu se v ní ukazuje, že spojení harmoniky s bubnem muzice Drugy příjemně přidává na živosti.

Pramen pod skalou

se zase obrací k historii i nadpřirozeným bytostem obývajícím naše lesy, jako jsou víly a rusalky.

A ještě na jednu písničku je třeba upozornit.

Ovčák a panenka

se totiž pomalu stává titulní písničkou kapely. Navíc stojí za pozornost už jen kvůli nádhernému animovanému klipu, kde pobíhají ovečky z ovčí plsti, plstěný ovčáček se setká se svou plstěnou milou. Navíc odporuje nepopulárnímu pravidlu, že není veselých písní, takže: HOP HEJ!

Pokud bych tedy měla shrnout svůj čistě subjektivní dojem z poslechu Drugy zase jednou na živo: Je krásné vidět kamarády, jak se před očima zlepšují. ***Písničkářky s akordeonem***

nevymřely, vzkazuje mamut

Hlavní hvězdou tohoto večera ale byla samotná Romana Sulčíková, která představila nejen tři

písničky z křtěného maxisinglu Srdce pro mamuta. Sama s akordeonem Romana opouští půdu starých příběhů a přibližuje se každodennímu životu, jako v písničce o housce ze supermarketu, ale taky o dokonalé ženě, nebo potulném harmonikáři. Oproti Druze tak sice ubude nástrojů, přibude ale přirozeného a suverénního vystupování i zpěvu. Romana prý chce bojovat proti tomu, že „*v písničkářství s akordeonem není co rozvíjet*“, rozhodně ale dokazuje, že ho aspoň stojí za to poslouchat.

A přiletělo i

UFO

Tedy přesněji, jako první host křtu dorazil **Jiří Šámal** se svým hangdrumem. Hangdrum je mystický bubínek (tedy spíš buben, váží totiž přes čtyři kila, jak jsme se po vystoupení mohli přesvědčit), který svým zvukem nezapře kov, konkrétně ocel, ze které je vyroben a tvarem zas vysvětlí všechny předešlé poznámky o UFO. Hangdrumy pocházejí ze Švýcarska, rozhodně ale nejde o nějakou tradici místních pastevců, první nástroj totiž vznikl až v roce 2000. Navíc se vyrábějí ručně a v jedné jediné firmě, takže není divu, že setkat se s nimi je skoro taková vzácnost, jako narazit právě na UFO.

Zás

uhou všech jmenovaných proběhl křest maxisinglu Srdce pro mamuta, kterému za kmotry přišli Jana Tatarová, Lukáš Vořech Pokorný a také zvukař Adam Marlett Pakosta, ve skvělé a pohodové atmosféře a nezbývá, než se těšit na další koncerty i další písničky, kterými jistě Romana brzy rozšíří své mamutí stádečko.

{desky 1279}